

ה ע ת ק פ .

ב"ה. כ"ב שבט תש"י

למעב"ב חברי ועד הפועל של ועד הישיבות שליט"א

שלום וכרעה,

לקיים מצות תורה"ק הוכח תוכיח וגו', הנני סבוי, ולא לשום דבר אחר, מה מאד השתוממתי והצטערתי כששום אחד מחברי הועד הפועל, (מחוז ליגירי הבאון ד' ראובן כ"ץ שליט"א, הרב הראשי ותר"ם רשתם-חקוה), (וכסדומה לי אף מחברי המועצה בכלל), באותו הועד שאני נשיאו, לא מצא לראוי ולנכון להשתתף אפילו בפתיחה של כינוס הרבנים שליט"א, שבעיקר היה עומד לספל נסימל בהצלחת הרוחניות של ילדי אחינו היקרים התמימים והישרים עולי תימן ושאר ארצות המזרח הי"ו, ולא זו בלבד, אלא שועד הישיבות לא שלח אפילו סכתב ברכה! להקרא בפתיחה, מעלה אני עליכם בדבריהם ז"ל: & "סעודת לא יוכל לתקון זה שנמנו חביריו לרבר מצוה והוא לא נמנה עמהם", ואינו דבר מצוה - מצוה רכה ומצוה דרבים שאין למעלה מסנה! מה גרם לכן? שמעתי שהיתה קטירה מצדכם על שלא הוזמנו ראשי הישיבות לכינוס בתוך חביריהם אלא בתוך אורחי כבוד, נניח שצדקתם בזה, מי מנע סכם להעיר אותו על כך ככתב או בעל טה? ככל אופן אין זה מצדיק את ההשתמכות שלכם! אני לתומי לא ראיתי בזה שום פגם, הואיל וכך נקבע ע"י המועצה המורחבת שלנו שהמוסנים לכינוס יהיו רבנים שסמעים בקודש ברכנות כפועל, המאוסרים לבן סהרכנות הראשית לישראל, אבל אפשר שזו היתה שגגה, בוודאי לא ח"ו כחוד כיונה לאקל בכבוד ראשי הישיבות המקיימים את לימוד התורה בישראל, אבל בנקל היה בידיכם לתקן בעוד זמן! ואפילו אם החלטתנו היתה שלילית כחייבים הייתם להשתתף בכי אתם ח"ו

שחשבו רוצים להתרשם לרשות שאין מקריבין (קרי סתקריבין) וכו' הלא ברור
 שהעירו אותו על חשבתכם היינו שטא ההצעה לארגן את הרבנים החרדים שכל העולם
 תביא לידי מנהורין. הוצאתי את הדבר מתוך התכנית, ולא מפני שאני סובר בסובם.
 לדעת ארגון כזה דבר אין לו עם מנהורין שלזה עוד לא איכשר דרא וכו' כחש
 סבבות, ואין סדרתו אלא לחזק את דת קדשנו בכל ארצות מזוהיהם ולהביא לידי
 תשובת הרבים, אלא מכיון שהענין עוד לא התבשל בטחבתו לכל פרסיו, ושםתי
 דעתכם אמרתי מוטב לדחותו לעת עתה, עד שיחברר ויהלכין, ב"ה. וספ סנע אחכם
 מלחצטרף אלינו לרוב סצוה רבה ופצוה דרכים התיא? שוטו שמים על זאת? איך
 האמת, איך מורא שמים, ואיך כבוד נשאי דגל התורה בציון? שטא האמרו שאתם
 פחדתם מפני דעת יחיד, הנה הלכה כרבים נגד מיעוט שלמרובים וכפרט נגד יחיד
 שיהיה ורבים הלכה כרבים, ועוד למה התעסקתם בבחירות ולא ש חשבתם לדעתו
 ולאיסור שהכריזו? וסוף סוף בכל הכבוד הראוי לו לתורתו ויראתו, וליוחסו
 הגדול הרי הוא מעולם לא הזדקק לפסוק הלכה למעשה, לסדר גס, או לפסוק דין
 תורה, או להיתר עבונה, וכו', דוקא במאורע הגדול הזה העמיד על דעתו, לפסוק
 ששאל למעשה, לרבים, וכיטלתם כעפרא וארעא את דעתם של מאות רבנים טובהקים
 העומקים יום יום בהוראות ובפסקי דינים בכל שטחי ההלכות ת והבות בזה"ז,
 ואין לא יראתם מפני ההלכה הפסוקה שביד החזקה לרבינו הגדול ז"ל בפרק ד'
 מהלכות תשובה "ארבעה ועשרים דברים מעכבים את התשובה, המחטיא את הרבים ובכלל
 זה תסעב את הרבים מלעשות מצוה", היינו אמילו מצוה קלה, וק"ו למצוה רבה
 ומצוה דרבים כזאת? או יותר נכון מצוות דרבים, שהרי היה ידוע ומפורסם שאותו
 הכינוס יתעסק גם בחיזוק הסבת, הכשרות, וטהרת המטבח, ובחיזוק משפט התורה,
 שטא שפעתם בקול "הקול" שפרטם שבישיבה לחור של רבנים מחברי הפועל המזרחי
 בבית מאיר, במשך יומי הכינוס לאחר הפתיחה, דרשו אי אלו מהרבנן הנ"ל תיקונים
 בדת, (א) אין זה מצדק את העדרכם מהפתיחה, (ב) למה קיבלתם להר' במקרה

שחיה בידים לברר? הנה אנחנו חקרנו את הברר ונתברר שלא היו דברים מעולם
 רב אחד, שהוא גדול בתורה, גדול מספ, ושחלילה לפקק כיראתו, טרביץ תורה,
 תופש ישיבה שכולה קודש, ללא ליסודי חול כלל, ענותן ושפל ברר, וברים באורי-
 יתא הדייר, ולא מחזיק טיבותר לכפשיה, חפץ העיר שם - לא כבינוס - ע"ר ענין
 החליטה בשבת, היינו לפה לא נזדקקה הרבנות הראשית לברר ולקבוע אם יש דרכים
 להתיר ע"י עומק ההלכה, או אין שום דרכים להיתר ואסור בהחלט, ולא שתהא
 תורת כל אחד בידו, היתה כאן סצור סעות בעוברא, שבפי סספ לנו אפסול ירידנו
 הגאון הרב הראשי והר"ם של פתח-תקרה שליט"א, כנר דין כזה האם קודמי הגאון
 החסיד האמתי זצוק"ל בצירוף עוד גדולים, ויצא מהם סס דין שאין חליטה בשבת
 מותרת אלא על הקרקע, או על גבי אוכלים סספ, (לא כפיקציה), או ע"י נכרים, ס
 חבל שאותו הסס לא נתפרסמו ואני מוסיף שמיום שזכיתי להחליט באה"ק, ת"ו,
 אני סורה ובא להתיר רק ע"ג קרקע או ע"י נכרים, ולסוף ת"ל הצלחתי לסצור
 דעת היתר ע"י סכונה שהיקבנו בקיכוך חפץ חיים (ושבתיקונה השתתפתי גם בכסף
 גדול, לפי ערוך מצבי הכלכלי), באופנים ידועים, ובמצא שאותו הרב הנ"ל סעא
 סססרין ידועות העוכרות, אבל כי זה יעיד להוציא דיבה כזה כזאת על רב גדול,
 גדול סספ, וירא שמים בהחלט, ולא רק עליו כי גם על חכיריו שיסכו באותה
 הישיבה "להור" "הקול", ידוע בחופתו, והוא ספירס ששום אחד סגדולי התורה
 לא השתתף כבינוס, אם אנחנו כולנו, מאמים רבנים, ססספים בקודש כסועל סספ,
 אין כנר אף אחד סגדולי התורה, אבל הלא השתתף בפתיחה הנר"י כהנמן שליט"א
 שהוא אחד סחברי סועצת גדולי התורה של אגודת ישראל? שאליה רוכסם ססתייכים
 סחות או יותר, איך לא יראתם סעי"ז שאתם תיסבצו סלהשתתף וגם תגורסו לאחרים
 להסבצו תחליצו את כחנו במלחמתנו לסען הילדים ולסען השבת והססרות וסהרת
 הסספחה, והתיכונך הדתי בכלל, כאופן שתייו קרובים לסעכבי הרבים סדבר סצות?
 איך לא פחר לבככם סמא וס"י כך הסעיסו דסותנו, סס ססכותנו, והססעתנו כעיני
 החסשים, ורוב הסססלה בכלל? וכי זו צריכה להיות הדרך של ראשי ישיבות

ומנהיגיהם? ולמה חשבתם לדעת יחיד, המרחיק לבת מרבי סאיר, שלכיעוטא דמיעוץ
טא לא חייס, ואיך זה לא פחרתם מפני רבוי רז"ל, שכל הכריהם כגחלי אש,
החושד בכשרים לוקה בגופו? איך חשבתם כמאמים רבנים כשירים שאנחנו בראשם?
הלנו אתם אם לצרינו "גבורי כרתא"ץ ואם כך אנו ח"ו, בעיניכם למה בחרתם
בי לנשיאכם ולמה אתם מכירים אותי כחור שכן עד היום הזה? צדיקים אתם,
אבל משטחים אוכר אחכם". בלשון נביא ה' ירמיהו, חז"ל לא היה כחם יפה לבזור
לבזירה, ואתם בזרתם, בזירה ארנון רבני א"י שיום אירגון רבני העולם ובזירה
רבני העולם מסום סנהדרין!

בזה יצאתי ירי חובתי הקדושה, חובת המוכחה, ויהי רצון שפתיו
והלוא תהא האמת נר לרגלנו, ונחיה כולנו כלב אחר, בעצה אחת, וביראה אחת
לעשות רצון אבינו שבשמים, ללא שום חישובים צדיקים, ללא שום טביות.

בברכת החורה וביקרא דאורייתא,

יצחק אייזיק הלוי הרצוג
הרב הראשי לישראל.

כ"ס שבט תש"י

לכבוד

ידידי הרב הנאון הג' אונתו"י חסדא ודעת,
ר' מיכל טיקוב' יבסקי שליט"א,
הרד"ס דעץ חיים.

שלום וברכה,

תשובה למכתבך.

א. גם לבי חרר לדבר ר' וליקרא ראורייתא, ולמה לא
עלו חשבות כאלה על דעתו.

ב. איגוד הרבנים הוא לחיזוק הדת גם כמובן הרבה,
בסדר לא מועטה, לבצר את מעמד הרבנים המספיק בקודש בפועל,
סמכה כתיבות, סגבם כערה וכמדינה כחור שכן, היחסים שבינם לבין
המועצות המקומיות, כלומר השלטון המקומי, והמועצות הדתיות,
בין הטעלה, וכו', ואלה הרבנים אינם מזהים אלא עם האינטרסים
של הרבנים המספיק בפועל, ודאי שהיתה מחשבה שבאיגודן הזה
לכשיוקם יתכבד להפסידן טעמו ידוע סגורלי ראשי הישיבות להכנס
לחזקו כגורה כחאיטה, אבל שכל ראשי הישיבות ייכנסו כחור חכירים,
זהו דבר שאריך דיון, כי טעמו הרבלי"ט הוא הרבה, כערך סאחיים,
שכירושלים עצמה יסבן למעלה סמא ישיבות, אגב, אני מסופק מאד
אם זהו סגד ברוא, אנשי הגה"כ צירן והעמידו אליטידים הרבה אבל
לא ישיבות הרבה, אני מסופק אם צריך שכל אברך מופלג בחורה ההם
לו חרשות סבלי להסלק עם טי טראוי להסלק כן לטחוח ישיבה של
עשרה או חמשה עשר תלמידים צעירים, ככל אופן במלכ"ת אלה הגדולים,
שנמצאו מהכיצוד וכו'סו לאחרים זייטבעו, עפו שלא כחורה כחשדו
ככשירים. ככל אופן היו צריכים להציע הניעותיהם לפנינו. ככונע
הכנסתם לחוף האגרון של אלה טאיים מספיק אלא שייספו בריכות
לשעבר כחול"ל, שהם הרבה סאוח, זהו ג"כ דבר הפריך דיון. להם יש
אינטרסים אחרים ואינם בקיאים בסוב העניינים בארץ, על כל פנים
צריכים היו לשקול אחרו יחר את כל הצדדים, ודאי שהיינו מוצאים
את הדרך ב"ה, אבל טי התיר לאלה, ואלהו, להטור ככשירים, ולגזור
בזירה לבזירה, בזירה ארבונו רבנים ארצי פסום ארבונו רבנים צולמי,

כ"ט שבט תש"י

לכבוד
ידידי הרב הגאון הנ"ל אוצתו"י חסדא ודעת,
ר' מיכל טיקרצ' ינסקי שליט"א,
הרד"ס ועץ חיים.

שלום וברכה,

תשובה לכתבך.

א. גם לבי חרר לדבר ר' וליקרא דאורייתא, ולמה לא
עלד חשדות כאלה על דעתו.

ב. איבוד הרבנים הוא לחיזוק הדת גם בסובן הרבה,
בטור לא מועטה, לבצר את סעמי הרבנים המסכסכים בקורס בפועל,
סכסכה בחיבות, סכסכה בערה ובסריגה בחור סכן, היחסים סביבם לבין
הסועצות המקומיות, כלומר תשלטון המקומי, והסועצות היהדות,
כין המסעלה, וכו'. ואלה הדברים אינם סודתים אלא עם האינטרסים
של הרבנים המסכסכים בפועל, ודאי שהיתה כחשבה שהאירגון הזה
לכסיוס יתכבד להפסין מספר ידוע סביוול ראשי הישיבות להכנס
להוכו כדורה מתאימה, אבל שכל ראשי הישיבות ייכנסו בחור הבירים,
זהו דבר שצריך דיון, כי מספר הרבנים הוא הרבה, בערך מאהים,
סכסכסכים עזכה יסבן למעלה כמאה ישיבות, אגב, אני מסוסק מאד
אם זהו סצר בריא, אנשי כנה"ג ציון והעמידו תלמידים הרבה אבל
לא ישיבות הרבה, אני מסוסק אם צריך שכל אברך כוסלב בחורה תהא
לו הרשות סבלי להסלך עם מי שראוי להסלך בו לסתור ישיבה של
עשרה או חמשה עשר תלמידים צעירים, ככל אופן במלכ"ה אלה הגדולים,
אנסעו סהכינוס ונרסו לאחרים שייסבעו, עשו שלא בחורה כסחסרו
בכסירים, ככל אופן היו צריכים להציע תביעותיהם לסנינו. כנוגע
הכנסתם לתוך ארגון של אלה שאינם מסכסכים אלא שייססו ברבנות
לשעבר בחו"ל, שהם הרבה טאות, זהו כ"כ דבר הצריך דיון. להם יש
אינטרסים אחרים ואינם בקיאים בטיב הענינים בארץ. על כל פנים
צריכים היו לסקול אמנו יחד את כל הצדדים, ודאי שהיינו סוצאים
את הורד ב"ה. אבל מי תמיד לאלה, ולאלה, לסטוד בכסירים, ולגזור
בזירה לבזירה, בזירה ארגון רבנים ארצי מסוס ארגון רבנים עולמי,